

DAGBOEK VAN EEN

Voetbal held

© Engelse editie, Allen & Unwin *Diary of a soccer star*
© tekst, Shamini Flint 2012
© illustraties, Sally Heinrich 2012
© Nederlandse editie, Voetbal International, 2017

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm,
elektronisch databestand of op welke andere wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.vi.nl/kids

ISBN 978 90 6797 9283
Vertaling: Toos IJdema, www.inaksie.nl

Vormgeving: Nancy Koot

SHAMINI FLINT
ILLUSTRATIES VAN SALLY HEINRICH

Weet je, de trainer zei dat ik in de verdediging moest spelen...

Dus wat gebeurde er? De bal kwam tegen mijn rug aan.

Of, als ik eerlijk ben, de bal kwam tegen mijn billen...

Ik maakte een eigen goal.

Ik maakte een eigen goal met mijn BILLEN!

IK MAAKTE EEN EIGEN GOAL MET MIJN BILLEN!!!

Kan je leven nog rotter worden?

JA, want een of andere slimme Harry nam net op dat moment met zijn vaders iPhone een foto en stuurde die naar de schoolkrant.

Het is tijd om heel lang in mijn kamer te blijven met een papieren zak over mijn hoofd.

Mijn naam is Marcus (nee, je mag me geen Mark noemen)
Davids en ik ben tien jaar.

Er zijn twee dingen die ik heel duidelijk wil maken:

Ik wil niet voetballen.

Ik wil geen dagboek
bijhouden.

Je kunt ook zeggen dat ik **GEEN DAGBOEK WIL BIJHOUDEN
OVER VOETBALLEN!!!**

Maar pap zegt dat ik **MIJN
DOELEN** beter kan bereiken
als ik ze **OPSCHRIJF**.

Tuurlijk!

Ik heb zijn stomme idee toch geprobeerd.

Stel je voor dat hij toch gelijk had met dat 'opschrijven
zorgt dat het gebeurt' -gedoe.

Ik schreef op:

Ik wil een miljoen winnen in
de loterij.

Ik wil dat JT (de schoolpestkop)
me met rust laat.

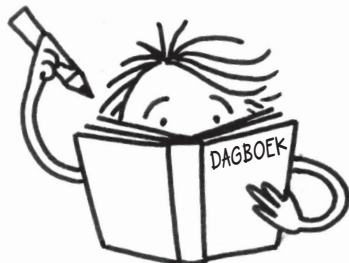
Ik wil dat mijn vader niet
langer probeert om me
te laten voetballen.

Nou, dat werkte NIET.

Dus nu schrijf ik gewoon op wat ik wil over papa en JT en iedereen die zich met mij bemoeit -

en bewaar het dagboek

in een doos,

in een zak,

onder mijn bed,

achter een doos met
oud speelgoed,

want als iemand het vindt,
ben ik ER GEWEEST.

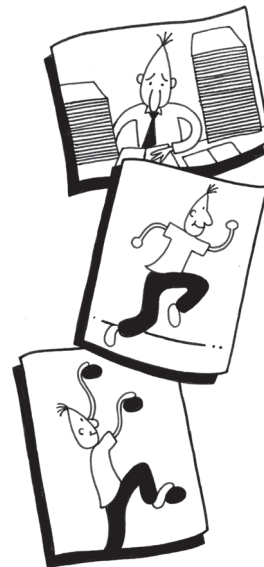
Mijn vader probeert altijd mensen
ervan te overtuigen dat ze

harder kunnen werken...

harder kunnen lopen...

hoger kunnen klimmen...

Je snapt wat ik bedoel.

Hij heeft zelfs een boek geschreven:
Maak er iets van en begin bij je schoenveters!

Ik moest hem uitleggen dat
dit gewoon niet mogelijk is.
Hoe suf is mijn vader?

(Maar toch kopen mensen het boek,
dus misschien is hij toch niet zo suf.)